

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Constitutiones Variorum Pontificum in præcedentibus Editionibus
desideratas, summoque studio hinc inde conquisitas complectens

Luxemburgi, 1741

4. Rex, qui Regni &c. Quod Theobaldus Navarræ Rex revocet statuta
contra libertatem Ecclesiæ; Anno 1236.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74452](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74452)

ANNO
1234.

quia verò nil infelicis felicitate peccantium, quam penalis impunitas sustinetur, & frequenter misericordia est invidi; quia facilitas veniæ incentivum tribuit delinquendi, cum non attendatis obducti cæca caligine prærogativam honoris, & gratia, quam vos sæpius à sede Apostolica præcepistis, & dignum sit, ut qui ex prosperis insanivit; vos adversa prosternant. Universitati vestræ per Apostolica scripta, ob debito fidelitatis, & poena mille Marcharum, districtè præcipiendo mandamus, quatenus præter juratoriam idoneam, & sufficientissimam cautionem de stando præcisè mandatis nostris; Vicariis, Rectoribus ejusdem, infra unius mensis spatium à præsentium receptione præsentis; & tu Potestas cum Sindico, & sex de majoribus Civitatis nostræ plenè à communi mandatum habentibus, ad præsentiam nostram accedas; mandatum Apostolicum recepturus, alioquin cum privilegium mercatur amittere, qui præmissa sibi abutitur potestate, omnibus præmissis beneficiis, & privilegiis, seu concessionibus super hoc obrentis à sede Apostolica; Vos privamus, dantes venerabili Fratri nostro Auximano Episcopo, & dilecto filio nostro magistro Cæsario Vicario Lectoris ejusdem, nostris litteris in mandatis. Ut vos privatos hujusmodi beneficiis, seu concessionibus, juxta mandatum nostrum, ac de potestate, & consilium excommunicatos per totam dioccesim Aconitanam, & partes vicinas publicè nuntiet, & faciant ab omnibus tanquam excommunicatos artiùs evictari, & vicinarum interdicti vobis commercia civitatum, & civitatem ipsam Ecclesiastico interdicto supponat contradicentes, &c.

Datum Laterani, x. Kalendas Decembris: Anno septimo.

Quod Theobaldus Navarra, Rex revocet statuta contra libertatem Ecclesiæ: Anno 1236.

GREGORIUS EPISCOPUS,

Servus Servorum Dei, charissimo in Christo filio illustri Regi Navarra & comiti Campanie, Salutem & Apostolicam benedictionem.

REX qui Regni regit æterni dominium, qui crexit Ecclesiam super Catholica fidei fundamentum, Reges terrarum ad ipsius Ecclesiæ obsequium suis monitis excitans, & orbis principes multis ad ejus devotionem exemplis invitans, illam præcipit a mortalibus honorari, pro qua ipse immortalis formam servi accipiens, crucis patibulum & mortis non expavit subire tormentum, exaltans illum qui ministris ipsius præstat obsequium, & Regnum ei suâ miseratione perpetuans, qui ad tempus sponsæ suæ votis favorabiliter obsecundat. Porro, fili carissimè, in progenitoribus carissimi in CHRISTO filii nostri Franciæ Regis illustris, & præsertim in clytæ recordationis CAROLO-MAGNO colligere poteris evidenter, diligenter attendens qualiter idem CAROLUS Romano Pontifici Vicario JESU-CHRISTI & successori Beati PETRI, cui Dominus terreni simul & cælestis Imperii jura commisit, obediens pro defensione Ecclesiæ, se laboribus & angustiis multis exposuit, quantum exinde honoris, laudis & gloriæ reportavit. Sed forsitan ad tuam notitiam non pervenit quod idem contra persecutores ipsius Ecclesiæ regium pluries congregans exercitum

bellatorum, de ipsis magnificè triumphavit; & Imperatore Constantinopolitano Ecclesiasticam negligente, defendere libertatem, Ecclesia gladii spiritualis & materialis optinens à Domino potestatem, ut alterum ipsa exerceat, & ut alterum indicet, Imperium eidem CAROLO, qui non solum violatores libertatis Ecclesiasticæ, sed & rerum Ecclesiasticarum suâ virtute compefcuit turbatores, contulit, & ipsum alias immensis gloriæ titulis insignivit, in personam ejus continuans gratiam, quam retroactis temporibus ZACHARIAS Papa PIPINO patri suo fecerat, quem ad Regni Francorum solium exaltarat. Propter quod ipse CAROLUS Ecclesiam à qua omnem honorem susceperat; cupiens honorare, perpetua lege decrevit, ut omnes ipsius jurisdictioni subiecti, statutum à Theodosio Imperatore pro Ecclesiæ libertate editum inviolabiliter observarent; videlicet ut quicumque litem habens, sive petitor fuerit, vel initio litis, vel decursis temporum curriculum, sive cum negotium peroratur, sive cum jam ceperit promi sententia, si judicium eligerit sacrosanctæ sedis antistitis, illico sine aliqua dubitatione, etiam si pars altera refragatur, ad Episcoporum judicium cum sermone litigantium dirigatur, & omnes causæ quæ pratorio, & etiam civili jure tractantur, Episcoporum terminatæ sententiis perpetuè robor obtineant firmitatis, & negotium quod judicio ipsorum deciditur, nequaquam ulterius ab aliquo retractetur. Ex quo manifestà potes ratione pendere, quantum iniquum videatur & absonum, si honor Ecclesiæ, quæ tam grandis libertatis privilegio donata cognoscitur, in illis immunitatibus, quæ multò prædictis noscuntur esse minores, tuo & tempore decurtetur. Cæterum non solum reliqui ejusdem Regis prædecessores, sed & progenitores tui exaltationem Ecclesiarum propriam exemplo simili reputantes, se Christianæ fidei, se matris constituerunt Ecclesiæ defensores; & studiosius attendentes, quod Deo, qui eos multæ potentæ gloria sublimarat, nihil rependere poterant simile; ut tamen ostenderent ingratitude vitio se carere. Ecclesiæ multis dotarunt facultatibus immensis, donaverunt libertatibus, vel etiam potiùs à qua ipsi omnem potestatem acceperant, in libertate debita servaverunt, reputantes indignum, ut locus ubi divinum nomen excollitur, ubi CHRISTUS in altaris hostia in nostrorum redemptionem criminum immolatur, alicujus subiciatur oneribus, cum sit supra intellectum hominis honorandus. Si ergo propriæ servat propago vitis originem, si succus idem ramos vivificat & radicem, vix creditur, ut eisdem progenitoribus tuis, quibus parificaris honore domini, patiaris te contrarium moribus & inferiorem virtutum actibus inveniri. Quin imò speramus quod gratia bonitatis quæ eisdem progenitoribus tuis quasi erat innata, ad tuam derivata personam, te nihil permittat efficere quod libertati & honori Romanæ Ecclesiæ & membrorum ejus possit in aliquo derogare; cum favor fontium concessus origini fluentibus in ipsorum rivulis non valeat abnegari. Sed ecce audivimus & dolemus, quod carissimus in CHRISTO filius noster Franciæ Rex illustris, tu, & alii Barones malorum usi consilio Ecclesiam, quæ vos ex utero sanctificationis regeneravit in filios, ac pro salute vestra immaculatum Agnum offert jugiter Deo Patri, in servitutem cupientes redigere, ut jam non liberæ velitis vocari filii, sed ancillæ; imò sponsam Regis æterni, qui eos suo sanguine à servitute perpetua liberavit, conantes miserabiliter ancillare, communi statu-

I V.
Ex Anecd
Martene
Tom. I. Col.
993.

to, vel potius destitucione contra libertatem ipsius, sicut dicitur, firmavistis, ut homines vestri viri Ecclesiasticis, vel Ecclesiarum hominibus in foro non teneantur Ecclesiastico respondere: quin immo si iudex Ecclesiasticus in eos ob contumaciam excommunicationis sententiam tulerit, huiusmodi sententiam rerum occupatione suarum, vel eorum ad quorum instantiam excommunicati fuerant, in contemptum clavium Ecclesie, adversus quas non possunt portae inferi prevalere, relaxare cogatur: & quod deterius est, Archiepiscopos, Episcopos & alias personas Ecclesiasticas, & eorum homines super quibuscumque causis civilibus, ordinem juris scripti & antiquae consuetudinis pervertentes, vestro parere iudicio coartatis, licet ab antiquis temporibus ea libertate usque ad haec tempora in Regno Francie observata, usa fuerit Ecclesia Gallicana, ut laici personis Ecclesiasticis & Ecclesiarum hominibus in iudicio Ecclesiastico responderent. Sed ecce convenit, immo ad tui honoris incrementum accedet, quod frequenter infra pectoris tui arcana revolvens, quod non solum praedecessores tui, quibus ex honore impenso Ecclesie multiplicis laudis titulus & honoris accrevit, totis eam studuerunt viribus honorare; sed & multis retroactis temporibus Valentianus Imperator suffraganeis Mediolanensis dixit Ecclesie: Talem in Pontificali constituere sede, cui & nos qui gubernamus Imperium sincere nostra summitamus capita, & ad eius monita, dum tamquam homines delinquimus, necessario veluti ad curandis medicamina recurramus, aures tuas illis si qui te ad afflictionem Ecclesiarum pravis seductionibus nitantur inducere, minime praebes, & ea tibi suggerentibus quibus animae detrimentum incurris auditum penitus interdicas. Hinc est quod excellentiam regiam rogandam duximus & monendam, quatenus cum signaculum crucis profecturus in subsidium Terrae sanctae susceperis, & personam tuam pro Dei & Ecclesie servitio multis laboribus & periculis deputaveris, ac ob id te oporteat summa providere cautela, ne quid a tua serenitate commegat fieri, propter quod vas tanti possit meriti vacuari, ob divinae reverentiam majestatis & Apostolicae sedis honorem, statarum praedictum & alia Ecclesiastica contraria libertati, quantum in te est revocans, & procurans ab eisdem Rege & baronibus revocari, ac Ecclesiam Gallicanam in pristino statu & honore conservans, eam non molestes, nec patiaris ab aliis molestari; quin immo viros Ecclesiasticos indulta tibi coelitus potestate protegens, & defendens, rebelles Ecclesie ad ipsius mandatum & unitatem redire compellas: ita quod ex hoc Deum aliquatenus non offendas. Ceterum cum olim felicitis recordationis Honorius Papa praedecessor noster in omnes aliqua statuta contra Ecclesie libertatem edentes, nisi infra duos menses statuta ipsa revocent, excommunicationis sententiam tulerit; & super hoc canonem latae sententiae promulgavit, nos ipsius tenorem tibi ne id tuam serenitatem lateat duximus transmittendum. Qui talis est. *Noveritis quod nos nuper in Basilica principis Apostolorum, praesente carissimo in Christo filio nostro F. illultri Romanorum Imperatore & semper Augusto, in celebratione Missarum, postquam capiti suo imposuimus imperii diadema, de consilio fratrum nostrorum, accensis candelis, excommunicavimus ex parte Dei omnipotentis, auctoritate Beatorum Apostolorum Petri & Pauli & nostra, omnes hereticos utriusque sexus, quocumque nomine censeantur, & fautores, receptatores & defensores eorum, necnon & qui de cetero ser-*

vavi fecerint statuta, edita, consuetudines vel potius abusiones introductas contra Ecclesie libertatem, nisi ea capitularibus suis infra duos menses post huiusmodi sententiae publicationem, fecerint amoveri. Item excommunicamus statuarios & scriptores statutorum, necnon potestates, consules, rectores, consiliarios locorum, ubi de cetero huiusmodi statuta vel consuetudines edita fuerint vel servata, necnon & illos qui secundum ea praesumerint iudicare, vel publicam formam scribere iudicata.

Datum Viterbii XXI. Kalendas Martii, Pontificatus nostri: Anno IX.

INNOCENTIUS IV.
PONTIFEX CLXXXII.

ANNO DCMINI MCCXLIII.

ANNO
1243.

Innocentius IV. Genuensis Sinibaldus Filiscus, prius appellatus anno 1243. Pontifex est electus. Paris Juris elogium ob ejus singulariter peritiam obtinuit. Commentarios scripsit in libros Decretalium Gregorii IX. Celebravit Concilium Lugdunense primum adversus Imperatorem Fredericum. Purgare Galerum Cardinalibus S. R. E. concessit. Obiit anno 1254. (*Magni Bullarii Romani, Tom. I. hujus Editionis Luxemb. 1727. fol. 82.*)

Quod Auximani teneantur rescire damna illata, per exercitum Frederici Imperatoris populo Anconitano: Anno 1246.

I.
Saracini notizie storiche d'Ancona. pag. ...

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Episcopo Anconitano, indevoti Deo & Ecclesie.

NONNULLI de Civitate Auximana, postquam Frederico quondam Imperatori damnaviliter adhaeserunt, tum in hoc potissimum moliri experiri saevitiam, quod Anconitanam Ecclesiam ex diis injuriis affecerint, & jacturis enormibus deformarent; cum autem propter hoc ipsa Ecclesia, quasi ad nichilum sicut accepimus sit redacta; nos eam debita consolationis volentes delinere remediis, & ejusdem persecutoribus condigne merita compensare mercedis praesentium auctoritate statuimus, ut dicti Auximani omniaque per se ipsos: vel eorum procuratores per exercitum praefati Frederici a tempore; quo ipse occupavit Marchiam, de jam dictis bonis Ecclesie sunt consumpta restaurare teneantur; nulli ergo constitutionis, &c. dat. ... Non: Idus Maii: Anno quarto.

Facultatem dat Episcopo Anconitano revocandi, quaecumque bona in feudum tenerent Allani, Auximani, &c.

II.
Saracini notizie storiche d'Ancona. pag.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

Servus Servorum Dei, Episcopo Anconitano.

NE glorientur reprobi suae perversitatis opera, sive condignis meritorum stipendiis praeteritis gementibus filiis Ecclesie, quod multis, per illos gravati fuerint detrimentis, de ceat